

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 6, og artikel 19 i Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme kravene i direktivets bilag I.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 184 af 2.8.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 6. oktober 2005

i sag C-276/03 P, Scott SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Den Franske Republik (¹)

(Appel — ulovlig statsstøtte — den tidsmæssige anvendelse af forordning (EF) nr. 659/1999 — beslutning om uforenelighed og tilbagesøgning af støtten — forældelsesfrist — afbrydelse — nødvendigheden af at underrette støttemodtageren om en afbrydelsesforanstaltning)

(2005/C 296/05)

(Processprog: engelsk)

I sag C-276/03 P, angående en appel i henhold til artikel 56 i Domstolens statut, iværksat den 24. juni 2003, Scott SA, Saint-Cloud (Frankrig), ved J. Lever, QC, barrister G. Peretz, solicitors A. Nourry, R. Griffith og M. Papadakis, de øvrige parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved J. Flett, som befuldmægtiget, og Den Franske Republik, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), samt dommerne N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász og E. Levits, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Scott SA og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 200 af 23.8.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 6. oktober 2005

i sag C-291/03, My Travel plc mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, Manchester) (¹)

(Sjette momsdirektiv — ordning for rejsebureauer — pakkerejser — ydelser købt hos tredjemand og egne ydelser — beregningsmetode for afgiften)

(2005/C 296/06)

(Processprog: engelsk)

I sag C-291/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af VAT and Duties Tribunal, Manchester (Det Forenede Kongerige), ved afgørelse af 30. juni 2003, indgået til Domstolen den 4. juli 2003, i sagen MyTravel plc mod Commissioners of Customs & Excise, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne A. Borg Barthet (refererende dommer), J.-P. Puissechet, S. von Bahr og U. Löhmus, generaladvokat: P. Léger, justitssekretær: ekspeditionssekretær M.M. Ferreira, den 6. oktober 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Et rejsebureau eller en person, der organiserer turistrejser, og som for en afgiftsperiode har udfyldt sin merværdiafgiftsangivelse efter den metode, der er fastsat i den nationale lovgivning, som gennemfører Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag i national ret, kan efterfølgende på ny beregne sit momstilsvaret efter den metode, som Domstolen har anset for forenelig med fællesskabsretten, på de betingelser, der er fastsat i national ret, dog forudsat, at disse overholder ækvivalens- og effektivitetsprincippet.

2) Artikel 26 i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at et rejsebureau eller en person, der organiserer turistrejser, og som mod betaling af et fast beløb sælger ydelser købt hos tredjemand og egne ydelser til den rejsende, principielt skal beregne sine egne ydelsers andel af det faste beløb på grundlag af markedsprisen, når denne pris kan beregnes. I så fald kan en afgiftspligtig alene anvende den omkostningsbaserede metode, såfremt han godtgør, at denne metode giver et pålideligt billede af pakkeprisens faktiske sammensætning. Anvendelsen af markedsprisen er ikke betinget af, at denne metode er mere enkel end den omkostningsbaserede metode, eller af, at den giver det samme eller nogenlunde det samme momstilsvaret som den omkostningsbaserede metode. Derfor:

— kan et rejsebureau eller en person, der organiserer turistrejser, ikke efter eget skøn anvende metoden med markedsprisen

- finder sidstnævnte metode anvendelse på egne ydelser, hvis markedspris kan fastlægges, også selv om prisen for visse egne ydelser inden for pakken ikke kan fastlægges for samme beskatningsperiode, fordi den afgiftspligtige ikke sælger tilsvarende ydelser uden for pakken.
- 3) Det tilkommer den forelæggende ret under hensyn til omstændighederne i hovedsagen at fastlægge markedsprisen for de flyrejser, der i hovedsagen er solgt som led i en pakkerejse. Den forelæggende ret kan beregne denne markedspris ud fra gennemsnitspriser. I denne forbindelse kan markedet for pladser, der er solgt til andre personer, der organiserer turistrejser, være det mest relevante marked.

(¹) EFT C 213 af 6.9.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 13. oktober 2005

i sag C-458/03, *Parking Brixen GmbH mod Gemeinde Brixen, Stadtwerke Brixen AG* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen) (¹)

(Offentlige kontrakter — fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige kontrakter — tjenesteydelseskoncessioner — drift af offentlige betalingsparkeringspladser)

(2005/C 296/07)

(Processprog: tysk)

I sag C-458/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Italien), ved afgørelse af 23. juli 2003, indgået til Domstolen den 30. oktober 2003, i sagen *Parking Brixen GmbH mod Gemeinde Brixen, Stadtwerke Brixen AG*, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Schiemann, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), K. Lenaerts og E. Juhász, generaladvokat: J. Kokott, justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 13. oktober 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) En offentlig myndigheds tildeling af driften af en offentlig betalingsparkeringsplads til en tjenesteyder, hvis modydelse udgøres af dennes opkrævning af betaling hos tredjeparter for brugen af parkeringspladsen, er en offentlig tjenesteydelseskoncession, på hvilken Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler ikke finder anvendelse.

- 2) Artikel 43 EF og artikel 49 EF samt principperne om ligebehandling, om forbud mod forskelsbehandling og om gennemsigtighed skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en offentlig myndighed uden at afholde et offentligt udbud tildeler en offentlig tjenesteydelseskoncession til et aktieselskab, der er blevet omdannet fra en særlig virksomhed under denne offentlige myndighed, når dette aktieselskabs formål er blevet udvidet til nye vigtige områder, når det har pligt til inden for kortere tid at give adgang til kapitaltilførsel fra anden side, når det geografiske område for dets aktiviteter er blevet udvidet til at omfatte hele landet samt udlandet, og når dets bestyrelse har en meget omfattende fuldmagt til drift af selskabet, som den kan udøve selvstændigt.

(¹) EUT C 7 af 10.1.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 6. oktober 2005

i sag C-502/03, *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik* (¹)

(Traktatbrud — miljø — affaldshåndtering — direktiv 75/442/EF, som ændret ved direktiv 91/156/EF — artikel 4, 8 og 9)

(2005/C 296/08)

(Processprog: græsk)

I sag C-502/03, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 26. november 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Konstantinidis) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtiget: E. Skandalou), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne R. Schintgen og J. Klučka (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 6. oktober 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 75/442/EF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EF af 18. marts 1991, idet den ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelsen af direktivets artikel 4, 8 og 9.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 47 af 21.2.2004.